

ATTUNDA TINGSRÄTT
Enhet 1

DOM
2011-10-31
meddelad i
Sollentuna

Mål nr B 1375-11

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagaren Fredrik Ingblad
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Offentlig försvarare:
Advokat Reine Nelson
Advokatfirman Bastling & Partners HB
Box 3518
103 69 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Brott mot upphovsrättslagen

Lagrum

5 kap. 46 § samt 7 kap. 53 och 57 §§
upphovsrättslagen (1960:729)

Påföljd m.m.

1. Villkorlig dom
2. Dagsböter 50 å 320 kr

Förverkande och beslag

I beslag tagen dator förklaras förverkad. Beslaget ska bestå
(Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare nr 2008-0201-BG23656 p. 4).

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om
brottsofferfond.

Postadress

Box 940
191 29 Sollentuna

Besöksadress

Tingsvägen 11

Telefon

08-561 695 00

Telefax

08-561 695 01

E-post: attunda.tingsratt@dom.se

www.attundatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:30 - 16:00

Ersättning

1. Reine Nelson tillerkänns ersättning av allmänna medel med - rätt räknat - 21 840 kr. Av beloppet avser 13 992 kr arbete, 3 210 kr tidsspillan, 270 kr utlägg och 4 368 kr mervärdesskatt.
 2. ██████████ ska till staten återbetala kostnaden för den offentliga försvararen.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat i enlighet med domsbilaga 1.

██████████ har förnekat brott på följande grunder. Hon har inte uppsåtligt eller av grov oaktsamhet gjort ljudupptagningarna tillgängliga för allmänheten, eftersom hon inte hade kunskap om hur fildelningsprogrammet DC++ fungerade eller om följdverkningarna av att programmet installerades, dvs. om att filerna gjordes tillgängliga för allmänheten. ██████████ har inte haft något att erinra mot yrkandet om förverkande av dator.

UTREDNINGEN

Åklagaren har åberopat den bevisning som framgår av domsbilaga 1. Under huvudförhandlingen har han dock återkallat vittnesförhören med Magnus Mårtensson och Rickard Berglund.

DOMSKÄL

De objektiva förutsättningarna för brott mot upphovsrättslagen är uppfyllda
Åklagaren har till utveckling av sin talan anfört bl.a. följande. Fildelning innebär att digitala datafiler kopieras och överförs till andra användare via Internet. För att kunna göra detta behöver användaren en programvara som kopplar användaren till ett nätverk av Internetanvändare. En sådan programvara är fildelningsprogrammet Direct Connect (DC++). Det är ett publikt nätverk som vem som helst gratis kan ansluta sig till. Användarklienten ansluter sig till en dator, en hubb-server. Via denna server delar användaren med sig av sina filer. En medlem i nätverket kan via hubben söka efter exempelvis ett visst musikstycke. Hubben ser vem av användarna som har musikstycket. När man har hittat ett visst musikstycke sker själva överföringen direkt mellan de enskilda användarna. En medlem kan också söka på en

viss användare och få veta vilka filer den användaren har. Det är användaren som bestämmer vad han eller hon vill dela med sig av. Det bestämmer man när man installerar programmet. Genom att nätverket är publikt tillgängliggörs allt som man aktivt har tillåtit att man delar med sig av.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Överföring till allmänheten av ett upphovsrättsligt skyddat verk eller av en upphovsrätten närstående rättighet, såsom en ljudupptagning, innefattar överföring som sker på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till verket från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer. Ett exempel på denna typ av förfogande är att en datafil med musik ligger ute på Internet så att enskilda kan ta del av verket när de önskar. Det saknar betydelse om någon faktiskt har tagit del av verket. Det är tillräckligt att detta har varit möjligt.

I målet är det utrett att [REDACTED] har installerat fildelningsprogrammet DC ++. Hennes användarnamn har varit (BBB)BMS på hubben lekstugan.homeip.net.

Genom utredningen i målet, vilken inte har ifrågasatts av [REDACTED] är följande styrkt. Genom att [REDACTED] tidigare installerat fildelningsprogrammet DC++ har hon på morgonen den 23 oktober 2007 i sin bostad i Upplands Väsby delat med sig av en mängd data som motsvarat 440,83 GB och som funnits på en extern hårddisk. Härigenom har [REDACTED] gjort i vart fall 45 000 ljudupptagningar tillgängliga för allmänheten. Målsägandena (se domsbilaga 1) har haft uteslutande rätt att förfoga över dessa ljudupptagningar, varför [REDACTED]s överföring av filerna via Internet med hjälp av DC++ har inneburit intrång i deras rätt till ljudupptagningarna. Sålunda finner tingsrätten att de objektiva förutsättningarna för brott mot upphovsrättslagen är uppfyllda.

██████████ har uppsåtligen gjort sig skyldig till brott

För en fällande dom krävs det att åklagaren har styrkt att ██████████ uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har överfört de aktuella ljudfilerna. ██████████ har mot åklagarens gärningspåstående invänt att hon, när hon installerade programmet, inte hade kunskap om hur fildelningsprogrammet DC++ fungerade eller om följdverkningarna av att det installerades, dvs. om att hennes filer gjordes tillgängliga för allmänheten.

██████████ har berättat att hon arbetar som systemadministratör på Läkemedelsverket. Det innebär att hon är en sorts datatekniker. Hon administrerar och konfigurerar nätverk. Hon skapade användarnamnet (BBB)BMS på den aktuella datorn för att kunna ladda ner filer från andra och det stämmer att hon installerade DC++. Det ursprungliga syftet med att hämta hem programmet var att hon skulle leta efter en viss låt som skulle spelas på en fest på arbetsplatsen. Först letade hon allmänt på Internet efter låten men hittade inte hela låten. Sedan fick hon låna en hårddisk av en vän. Hon kopplade hårddisken till den aktuella datorn med en USB-kabel. Hårddisken var full av musik och filmer, motsvarande ungefär 500 GB. Den eftersökta låten fanns inte på hårddisken heller. Hon fortsatte att leta efter låten. Hon fick där efter höra talas om DC++ och hittade information om programmet på Internet. Hon visste därför att det var ett fildelningsprogram och att man, om man kopplade upp sig, fick långa listor på filer som kunde laddas ner. När hon installerade programmet svarade hon "ja" på en massa frågor, ungefär som man gör beträffande alla andra program som man installerar. Eftersom det var så länge sedan minns hon inte i dag exakt vad hon gjorde eller vilka frågor hon svarade "ja" på. Hon minns inte att hon gjorde något för att dela ut filer till andra. Även om det har visat sig att hon rent faktiskt gjorde valet att dela med sig av filer, var hon inte medveten om att hon gjorde detta. Kunskaperna från hennes arbete medförde inte att hon förstod detta. Det är en sak att konfigurera nätverk, en annan sak att installera applikationer. Hennes syfte med att installera DC++, förutom att söka efter en viss låt, var inte att göra filer tillgängliga för andra, utan bara att ladda ner mer själv. Så här i efterhand

förstår hon att hon borde ha tänkt mer noggrant på vad hon svarade "ja" på. Då var det hennes uppfattning att om man inte svarade "ja" eller "OK" blev det ingen installation. När hon svarade "OK" angående vilka kataloger hon ville dela med sig av, trodde hon att det avsåg att dela kataloger mellan olika egna datorer genom att flytta hårddisken. När hon hade laddat ner fildelningsprogrammet visade det sig att "allt" fanns på DC++. Hon fick en lista på filmer, låtar m.m. som hon laddade ner på den lånade hårddisken. Hon tänkte att det kunde vara roligt att ha. Hon förstod inte då varifrån filerna kom men förmodligen – har hon förstått nu – var det från andra användare. Hon förstod att hårddisken var full av musik och annat. Hon "var uppkopplad" hela tiden, eftersom DC++ låg som en ikon och hon inte stängde av datorn. Även om hon var uppkopplad hela tiden förstod hon inte att hon kunde nås av andra via DC++.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Av den skriftliga bevisningen framgår det att en användare av fildelningsprogrammet DC++ måste göra en rad individuella inställningar i samband med installationen av programmet. Vill användaren exempelvis använda programmet för att ladda hem filer måste han eller hon ange var dessa filer ska hamna. Vill användaren använda programmet för att dela ut filer måste han eller hon ange var i datorn dessa filer kan hittas. När detta har gjorts skapas en lista (en innehållsförteckning) med vilka filer en viss användare är beredd att dela med sig av. Vidare har användaren möjlighet att aktivt välja att logga sina aktiviteter, exempelvis nedladdningar respektive uppladdningar av filer.

Det framgår av [REDACTED] egen berättelse att hon, sedan hon hade fått höra talas om DC++, sökte information om programmet på Internet. Hon visste därför att det var ett fildelningsprogram som hon installerade. Av förhöret med [REDACTED] framgår det vidare att hon har stora kunskaper om datorer. Den slutsatsen drar tingsrätten inte bara av uppgiften att hon arbetar som systemadministratör. Mot

bakgrund av dessa kunskaper och den omständigheten att [REDACTED] hade sökt information om programmet på Internet finner tingsrätten att det inte framstår som trovärdigt att hon inte skulle ha förstått att de filer hon själv laddade ner kom från andra användare. På samma sätt framstår det inte som trovärdigt att hon inte skulle ha förstått att hon aktivt valde att dela med sig av sina egna filer och dessutom att logga alla aktiviteterna, två val som båda kräver individuella inställningar och inte bara "OK". Tingsrätten lämnar därför hennes invändningar om att hon inte hade kunskap om DC++ eller om följdverkningarna av att installera programmet utan avseende och finner styrkt att [REDACTED] har insett att hennes installation av programmet har inneburit att hon gjort musikfiler tillgängliga för allmänheten genom överföring via Internet.

När det gäller frågan om [REDACTED] har haft uppsåt till den mängd ljudupptagningar som har gjorts tillgängliga för allmänheten – 45 000 stycken – konstaterar tingsrätten att det av den skriftliga utredningen framgår att [REDACTED] varit mycket aktiv med nedladdning av olika filer under perioden april 2007 fram till den 23 oktober 2007, nedladdningar som sedan genom uppladdning gjorts tillgängliga för allmänheten. [REDACTED] har själv bekräftat att hon laddade ner en hel del filer av olika slag. Hon har även berättat att hon förstod att den hårddisk som hon hade kopplat till datorn var full av musik och annat. Utöver att hon sålunda har haft kunskap om att det rört sig om en stor mängd musikupptagningar krävs det inte att [REDACTED] har haft uppsåt till att just vissa musikfiler har överförts eller till att det varit fråga om tillgängliggörande av en viss exakt mängd.

Sammanfattningsvis finner tingsrätten att [REDACTED] uppsåtligen har gjort sig skyldig till aktuellt brott mot upphovsrättslagen.

██████████ *döms till villkorlig dom och dagsböter*

För brott mot upphovsrättslagen är det föreskrivet böter eller fängelse i högst två år. Vid val av påföljd ska rätten fästa särskilt avseende vid omständigheter som talar för en lindrigare påföljd än fängelse.

██████████ har olovligen och uppsåtligen gjort 45 000 musikfiler tillgängliga för allmänheten. Gärningen har visserligen inte utgjort något led i en organiserad verksamhet eller bedrivits i kommersiellt syfte. Något vinstmotiv har inte heller förelegat. Det är dock uppenbart att brottet har inneburit stor skada för målsägandena. Med hänsyn till omfattningen av fildelningen finner tingsrätten att straffvärdet motsvarar fängelse fem månader.

██████████ förekommer i belastningsregistret bara avseende ett godkänt föreläggande av ordningsbot. Varken brottets straffvärde eller tidigare brottslighet hindrar sålunda att påföljden bestäms till en annan sådan än fängelse. Frågan kan emellertid ställas om upphovsrättsintrång till följd av olaglig fildelning är brott av sådan art att påföljden normalt bör bestämmas till fängelse. Svea hovrätt fann att så var fallet i det s.k. Pirate Bay-målet (deldom av den 26 november 2010 i mål B 4041-09 s. 45 ff.). Svea hovrätts dom har inte vunnit laga kraft. Mot bakgrund därav, och då det varken i lagförarbeten eller i Högsta domstolens praxis finns något stöd för att upphovsrättsintrång ska betraktas som ett brott av sådan art att det finns en presumtion för att välja fängelse som påföljd, finner tingsrätten att inte heller det aktuella brottets art utgör hinder mot att döma ██████████ till en icke frihetsberövande påföljd.

Det saknas särskild anledning att befara att ██████████ kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet. Tingsrätten bestämmer därför påföljden till villkorlig dom. Denna ska förenas med dagsböter. Vid bestämmandet av antalet dagsböter har tingsrätten beaktat den omständigheten att lång tid – ca fyra år – har förflutit sedan brottet begicks.

ATTUNDA TINGSRÄTT

DOM
2011-10-31

B 1375-11

Enhet 1

Datorn ska förverkas

Yrkandet om förverkande av dator är grundat på lag och ska därför bifallas. Beslaget ska bestå.

██████████ är skyldig att ersätta staten för kostnaden för offentlig försvarare

██████████ inkomstförhållanden är sådana att hon till följd av utgången i ansvarsdelen är skyldig att ersätta staten för hela kostnaden för den offentliga försvararen.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga 2 (DV 400)

Ett överklagande ställs till Svea hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 21 november 2011.

På tingsrättens vägnar

Maria Hallqvist

I avgörandet har även nämndemännen Maria Dahlin, Dick Lindén och Ann-Mari Nyberg-Raadsen deltagit. Rättens ledamöter är överens.